

РЕШЕНИЕ

№ 5356

гр. София, 13.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 23.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **4599** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс, във връзка с чл. 22 от Закона за енергетиката и чл. 24 от Закона за енергията от възобновяеми източници /ЗВЕИ/ и Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г.).

Образувано е по жалба Вх. № 15031/02.06.2020 г. по описа на АССГ, на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от П. П.-прокуриср срещу Решение № Ж-268 от 24.04.2020г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с чл. 22, ал. 5 във връзка с ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката са дадени на жалбоподателя задължителни указания в едномесечен срок след получаването на решението [фирма] да възстанови водоподаването към имот с идентификатор 72624.629.1, намиращ се в [населено място], землището на кв. Р., местност „Ябълкова градина“.

В жалбата са развити оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на решението. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответната страна – КЕВР, чрез процесуалния си представител юрк. И. оспорва жалбата изцяло. По съображения изложени в о.с.з., в които излага твърдения, които противопоставя на тези, направени в жалбата моли, тя да не се уважава. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Д. С. Д., не се явява и не се представя. В подробно писмено становище излага съображения за неоснователност на жалбата. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд – София – град, III отделение, 63-ти състав, след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа страна:

С Решение № Ж- 268 от 24.04.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, във връзка с чл. 22, ал. 5, във връзка с ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката е задължен жалбоподателя, в едномесечен срок след получаването на решението, да възстанови водоподаването към имот с идентификатор 72624.629.1, намират се в [населено място], землището на кв. Р., местност „Ябълкова градина“.

Производството пред КЕВР е образувано по Жалба Вх. № В-11Д-00-18 от 14.06.2019 г. от Д. Д.-заинтересованата страна в съдебното производство срещу [фирма], относно преустановено водоподаване към урбанизиран, неурегулиран поземлен имот с идентификатор 72624.629.1, намират се в [населено място], землището на кв. Р., местност „Ябълкова градина“ и несъгласие с отказа на дружеството да възстанови захранването на имота с питейна вода.

Установява се от представените в хода на административното и съдебно производство писмени доказателства, че на 03.05.2019 г. без предварително уведомяване водоподаването към имота е прекъснато от оператора. Д. посочва, че живее постоянно в имота и се нуждае от вода за своите нужди и трудовата си дейност - добив на пчелен мед. На подадената на 21.05.2019 г. от него жалба до дружеството с писмо с изх. № Ж-65#1/29.05.2019 г. е получил официален отговор от оператора, съгласно който „в архива на [фирма], [населено място] липсвали необходимите документи за присъединяването на имота към водоснабдителната мрежа на дружеството“.

Комисията е изисквала от [фирма] извършване на проверка по жалбата и изготвяне на становище, което да изпрати ведно с относимите документи.

В отговора си с изх. № Ж-65#15/13.08.2019 г. (вх. № В-11Д-00-18/14.08.2019 г. на КЕВР), [фирма] уведомява Комисията, че имотът в който Д. е изградил „Пчелин“ се намира в местност „Ябълкова градина“ в землището на кв. Р. и е извън регулация на приблизително един километър от най-близкото населено място и около него няма други стопански обекти. Имотът е бил захранен от стар водопровод АЦ (азбестоциментов) ф 250 с дължина 2 730 м. от [населено място] до РШ (разпределителна шахта) „Ябълкова градина“, а от РШ „Ябълкова градина“ до „Пчелин“ с водопровод АЦ Ф 100 с дължина 580 м. ВиК операторът пояснява, че водопроводите са силно амортизирани, като водопровод АЦ ф 250 е изключен от експлоатация още през 2000 година. Поради факта, че спирателните кранове от [населено място] са били отворени, водопроводът е бил под налягане и имота на Д. е останал водоснабден. След трайно прекъсване на водопровода в РШ [населено място], водоснабдяването на населени места [населено място] и [населено място] се е нормализирало, но е прекъснато водоподаването към имота на Д..

Дружеството уведомява, че са проведени разговори с жалбоподателя и са му предложени вариант за решаване на проблема, а именно: чрез метода „релейтинг“ да се изтегли през стария тръбопровод нов, с по-малък диаметър - ПЕ (полиетилен) ф 50 от РШ [населено място] до имота (около 3 330 м.), като Д. следва да осигури материалите, а дружеството ще поеме разходите по строително-монтажните работи (СМР). Към отговора си ВиК операторът е представил и схема на водопроводите и съоръженията в района.

В получен на електронната поща на КЕВР отговор с вх. № В-11Д-00-18/20.08.2019 г. жалбоподателят одобрява предложеното техническо решение, но информира, че е пенсионер и няма финансова възможност да заплати закупуването на необходимите материали. Настоява [фирма] да извърти ремонта и да възстанови водоподаването към имота за своя сметка.

С писмо изх. № В-11Д-00-18/03.09.2019 г. до дружеството, Комисията е поискала становище от оператора по отношение на полученото възражение от Д.. В отговора си с изх. № Ж-65#21/12.09.2019 г. (вх. № В-11Д-00-18/16.09.2019 г. на КЕВР) [фирма], предоставят следната допълнителна информация: Имотът, в който Д. е изградил „Пчелин“ е извън регулация и дружеството предполага, че е бил запазен през 80-те години на ХХ век по изграден водопровод от съществуващите тогава земеделски структури в района, свързан към водопровод АЦ ф 250 от РШ [населено място] към Помпена станция, кв. Р.. „За това присъединяване във „ВиК“ Д. няма никаква документация, не са издавани разрешителни документи и към него момент не е монтирано водомерно устройство, и откривана партида“. Изграденият водопровод от РШ „Ябълкова градина“ до „Пчелин“ на г-н Д., допълва в отговора си операторът, не е завеждан в баланса на ВиК дружеството, нито му е предаван за експлоатация.

В началото на 2010 г. служители на дружеството са направили проверка в имота и са уведомили г-н Д. за необходимостта от откриване на партида за отчитане на консумираните водни количества. На 24.03.2010 г. жалбоподателят подава Заявление за откриване на партида за имота, намират се в местност „Ябълкова градина“ в землището на [населено място], квартал Р., към което прилага нотариален акт за констатиране на право на собственост от 1995 г.

Операторът посочва, че към датата на подаване на заявлението и след това г-н Д. не е подавал документи за присъединяване към ВиК мрежата, не са му издавани разрешителни документи и не е плащал такси за такъв вид услуги.

В заключение дружеството информира, че за него е икономическо неизгодно да поддържа и ремонтира водопровод АЦ ф 250 от РШ [населено място], тъй като имотът се ползва сезонно, средногодишната му консумация е около 40 м (г-н Д. е и титуляр по партида с клиентски № 4346 за имот, намират се в [населено място], [жк], Д.", [жилищен адрес]), поради което са предложили вариант на жалбоподателя - да осигури материалите нужни за ремонта, а ВиК дружеството ще поеме разходите за СМР.

С писмо изх. № В-11Д-00-18/01.1 1.2019 г. на Комисията е изпратена покана за участие в тристранна среща за доброволно уреждане на спора до г-н Д. и г-н К., в качеството му на изпълнителен директор на [фирма], [населено място], която да се проведе на 11.11.2019 г. в сградата на Комисията, на която, нито една от поканените страни, не е взела участие.

С писмо с изх. № В-11Д-00-18/13.11.2019 г., Комисията, е уведомила [фирма], че в изпълнение на чл. 66 от Общите условия за предоставяне на ВиК услуги на

потребителите от ВиК оператор [фирма], следва да организира среща с жалбоподателя - Д. Д. в удобно за него време и място в периода 18.11 - 22.11.2019 г., на която да се направи опит спорът между страните да бъде разрешен чрез преговори за постигане на взаимно съгласие. Съгласно писмо (вх. № В-1 1Д-00-18/10.12.2019 г. - от г-н Д.) получено на електронната поща на Комисията, в посочения период среща между дружеството и жалбоподателя не се е провела.

С писмо изх. № 12-00-54-05.09.2019 г. на Комисията за защита от дискриминация - КЗД (вх. № В-11Д-00-18/09.09.2019 г. на КЕВР) се съобщава, че с Разпореждане № 613 от 09.07.2019 г. председателят на КЗД, по повод подадената от г-н Д. Д. жалба и с оглед изложените в нея оплаквания за по-неблагоприятно третиране по признак „лично положение“ е образувал преписка №170 2019 г. на КЗД.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, решението е редовно връчено, подадена от надлежна страна в законния срок и срещу индивидуален административен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество същата е неоснователна.

Настоящият състав намира, че решение Решение № Ж-268 от 24.04.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), е законосъобразно и правилно, постановено от компетентен държавен орган в рамките на очертаната му от Закона за енергетиката /ЗЕ/ материална компетентност, при спазване на установените процесуални правила и в съответствие с целта на закона. Не се спори от страните по делото, че заинтересованата страна Д. Д., е собственик на имот с идентификатор 72624.629.1, находящ се в [населено място], землището на кв. Р., местност „Ябълкова градина“.

Оплакването е свързано с липсата на водоподаване и с достъпност на водоснабдителната услуга. Изискването на КЕВР при условията на чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ е, че е от неговата компетентност да разглежда жалби по ЗЕ и ЗРВКУ по отношение на регулирането на цепите, достъпността и качеството на водоснабдителните и канализационните услуги.

При откриване на партидата през 2010 г. за процесния имот към жалбоподателя от страна на дружеството не е предявено изискване за стартиране на процедура по чл. 12 и чл. 13 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи (Наредба № 4/2014 г.), които в редакцията си преди измененията и допълненията, обн. ДВ, бр. 70, в сила от 04.10.2019 г., гласят, че нови водопроводни отклонения се изграждат при условията на глава четвърта от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Съгласно чл. 12, ал. 2 от Наредбата, присъединяването към водоснабдителната система се извършва последователно чрез:

1. предварително проучване и уточняване на техническите условия за присъединяване;
2. сключване на предварителен договор за присъединяване към водоснабдителната система;
3. изготвяне на инвестиционен проект;
4. сключване на договор за предоставяне на услугите „ВиК“.

Съгласно чл. 13, ал. 1 от Наредбата, присъединяването към водоснабдителната

система се извършва въз основа на писмено заявление от възложителя до оператора в следните случаи:

1. при изграждане на нов обект в поземлен имот, който не е водоснабден;
2. при необходимост от промяна в параметрите на водоснабдяването на съществуващия обект;
3. при водоснабдяване на съществуваща сграда;
4. при водоснабдяване на поземлен имот без застрояване;
5. при временно водоснабдяване на строителна площадка по време на изпълнение на строителството.

Видно от описаните норми, операторът необосновано в писмо до жалбоподателя от 29.05.2019 г. изисква да му бъдат представени документи за присъединяване на имота към водоснабдителната система на дружеството, доколкото през 2010 г. при подаване от страна на Д. на заявление за откриване на партида (вх. № 391 24.03.2010 г.) не е поискал от него да извърши предварително проучване и уточняване на техническата възможност за присъединяване, сключване на предварителен договор и заявление за присъединяване на имота към водоснабдителната мрежа.

Настоящата съдебна инстанция напълно приема описаното в мотивите на решението, а именно, че след преустановяване на водоподаването към въпросния имот през месец май 2019 г., жалбоподателят е подал жалба до [фирма] и въпреки че дружеството е уведомено по надлежния ред за прекъснато водоподаване, от страна на ВиК оператора не са предприети действия за възстановяването на водоподаването към имота на жалбоподателя. Самото спиране на водоподаването към имота на Д. е резултат от извършеното в началото на 2019 г. трайно прекъсване на водопровод АЦ ф 250 от РШ [населено място], захранващ и водопровод АЦ ф 100 от РШ „Ябълкова градина“ до „Пчелин“. След прекъсване на водопровода, дружеството установява нормализиране на водоснабдяването на населените места в в. К. и [населено място]. Като е допуснал нерегламентирано спиране на водоподаването към имотите на редовни потребители и узнавайки за него не е предприел действия за възстановяване доставянето на вода, ВиК операторът не е изпълнил своите задължения, определени в чл. 42, ал. 1, т. 1 на Наредба № 4/2004 г., а именно да снабдяват потребителите с вода с питейни качества при равни условия, с икономически обосновани разходи за доставката ѝ до имотите им

Въз основа на горепосоченото, съдът намира, че оспореното в съдебното производство Решение № Ж- 268 от 24.04.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), е постановено от компетентен орган, в предвидената от закона форма и реквизити, при спазване на административнопроцесуалните правила за постановяването му и не страда от пороци във връзка с неговата материална законосъобразност или нарушения на административно-процесуалните права или при противоречие с целта на закона, които да обосновават неговата отмяна по съдебен ред.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което предвид установеността на твърдяното от жалбоподателя пред КЕВР, нарушение, извършено жалбоподателя са дадени задължителни законосъобразни указания за отстраняването му. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и предвид направеното в съдебното производство искане, на ответника следва да бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение в

размер на 100 лева за настоящата инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно АПК, Административен съд – София – град, III-то отделение, 63-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от П. П.-прокурис, срещу Решение № Ж- 268 от 24.04.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), като неоснователна.

ОСЪЖДА Водоснабдяване и канализация Д.“ АД, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от П. П.-прокурис, да заплати на Комисия за енергийно и водно регулиране, [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/лв.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: